

KIRJE JELETSIN TYÖLÄISILLE

Minulle on tuotu eräästä jeletsiläisestä sanomalehdestä¹⁸ saksittu leikkele, jossa kerrotaan heinäkuun 27 päivänä pidetystä vasemmistoeserrien puolueen Jeletsin järjestön ylimääräisestä kokouksesta. Tuosta kertomuksesta olen lukenut, että Motshenov teki selkoa eserrien Saratovin konferenssista, missä 8 järjestöä oli ilmoittanut hyväksyvänsä Keskuskomiteansa taktiikan, jota hra Kolegajev oli puolustellut, kun taas 13 (kolmetoista) järjestöä oli vaatinut puolueen uudelleenjärjestämistä ja sen taktiikan muuttamista.

Sivumennen sanoen, тов. Rudakov vaati Jeletsin kokouksessa, että „meidän (vasemmistoeserrien) puolueemme muodostettaisiin uudelleen”, muutettaisiin sen nimeä, puolue puhdistettaisiin eikä missään tapauksessa sallittaisi sen hajoavan ja tuhoutuvan. Sitten muuan Krjukov kertoi muka keskustelleensa Moskovassa keskusvallan edustajien kanssa, kertoi, että toverit Avanesov, Sverdlov ja Bontsh-Brujevitsh olivat muka sanoneet hänelle vasemmistoeserrien puolueen olemassaolon olevan Neuvostovallalle toivottavaa ja että minä muka olin keskustellessani hänen kanssaan sanonut samaa ja viitannut siihen, että kommunistitkin ovat loitonneet niin kauas entisestä teoriastaan, kirjoista, ettei heillä ole nykyään lainkaan ohjelmaa, vaan heidän kannanotoissaan ilmenee tavattoman paljon välillisiä lainauksia „narodnikkilaisesta” teoriasta j.n.e. j.n.e.

Katson velvollisuudekseni ilmoittaa, että kaikki tuo on lorua ja etten ole keskustellut kenenkään Krjukovin kanssa. Kehotan tovereita Jeletsin ujestin työläisiä ja talonpoikia suhtautumaan äärimmäisen varovasti vasemmistoeserriin, jotka poikkeavat puheissaan liian usein totuudesta.

Muuten, pari sanaa siitä, mikä on käsitykseni heistä. Sellaiset tyypit kuin Kolegajevit ja kumpp. ovat tietysti vain pelkkiä pelinappuloita niiden valkokaartilaisten, monarkistien, Savinkovien käsissä, jotka todistivat Jaroslavlissa, kuka „käytti hyväkseen” vasemmistoeserrien kapinaa. Päättömyys ja selkärangattomuus ovat vieneet herrat Kolegajevit tuohon alennukseen; sen he kyllä sietivätkin. „Savinkovin palvelijat” — sellaisen nimen on historia heille antava. Mutta tosiasiat puhuvat siitä, että vasemmistoeserrien joukossa on sellaisiakin (ja Saratovissa he ovat enemistönä), jotka häpeävät tuota päättömyyttä, tuota selkärangattomuutta, tuota monarkismin ja tilanherrain etujen palvelijana olemista. Kun sellaiset ihmiset tahtovat muuttaa jopa puolueensa nimenkin (nimittäytyä kuulemma „yhteisö-kommunisteiksi” tai „narodnikki-kommunisteiksi” j.n.e.), niin sellaista voidaan vain tervehtiä.

Erimielisyys marxilaisuuden kanssa ensiksi, täydellinen yksimielisyys „tasasuhtaisen maankäytön” teorian (ja sitä koskevan lain) kanssa toiseksi, kas sellainen puhtaasti aatteellinen pohja on sillä narodnikkilaisuudella, jonka kanssa bolshevikki-kommunistit eivät ole milloinkaan kielittäytyneet solmimasta liittoa.

Me olemme taipuvaisia tällaiseen liittoon, sopimukseen keskivarakkaan talonpoikaiston kanssa, koska siitä meidän, työläiskommunistien, ei pidä erkaantua ja sille olemme valmiit tekemään joukon myönnytyksiä. Olemme tämän todistaneet, todistaneet teoissa emmekä sanoissa, sillä olemme toteuttaneet ja toteutamme lakia maan sosialisoinnista¹⁹ tiukan lojaalisesti, vaikka emme olekaan kaikessa tuon lain kannalla. Olemme olleet ja olemme yleensä sillä kannalla, että kulakkeja vastaan on käytävä säälimätöntä taistelua, mutta keskivarakkaan talonpoikaiston kanssa on päästävä sopimukseen ja maaseutuköyhälistön kanssa liityttävä yhteen. Ei pidä ymmärtää asiaa siten, että sopiminen keskivarakkaan talonpojan kanssa merkitsisi välttämättä sopimista vasemmistoeserrän kanssa. Ei sinne päinkään.

Veimme läpi sosialisointilain silloin, kun meillä ei ollut mitään sopimusta vasemmistoeserrien kanssa; ja mainittu laki merkitseekin juuri sopimustamme keskivarakkaiden talonpoikain kanssa, laajojen talonpoikaisjoukkojen kanssa, muttei vasemmistoeserräläisten intelligenttipahasten kanssa.

Toverit työläiset ja talonpojat, älkää pyrkikö sopimukseen vasemmistoeserrien kanssa, sillä olemme nähneet ja kokeneet, ettei heihin ole luottamista. Levittäkää kommunismia talonpoikaisköyhälistön keskuuteen, enemmistö on oleva meidän puolellamme. Koettakaa tehdä myönnytyksiä keski-varakkaille talonpojille ja suhtautua heihin mahdollisimman helläkätisesti, oikeudenmukaisesti, heille me voimme ja meidän täytyykin tehdä myönnytyksiä. Olkaa säälimättömiä mitättömän vähäistä riistäjien ryhmää kohtaan, m.m. kulakkeja, viljakeinottelijoita kohtaan, jotka rikastuvat kansan puutteenalaisuudesta, työväenjoukkojen nälänhädästä — olkaa säälimättömiä vähäistä kulakkien ryhmää kohtaan, joka imee työtätekevien verta.

V. Uljanov (N. Lenin)

Moskova, elokuun 6 pnä 1918.

„Sovetskaja Gazeta“ (Jelets) № 73,
elokuun 11 pnä 1918

*Julkaistaan
„Sovetskaja Gazeta“ lehdessä
tekstin mukaan*